

177-1973

ING. MIRKO ŠUŠTERŠIČ

SISTEM
DEBELINSKIH RAZREDOV

LJUBLJANA 1946

Gozdarski klasiki so nam ustvarili sistem starostnih razredov. To pomeni, da so starost oz. starostni razred postavili za izhodišče ocenjevanja in urejevanja gozdov. Po starosti so računali in sklepali na lesno zalogo, prirastek, po starosti so določali obhodnjo, obliko in stopnjo redčenja, čas pomladitve in vse druge tehnične ukrepe v sestoju. Zato so tudi vse kakršne koli tablice sestavljene na podlagi starosti, starostnih razredov, in vsi faktorji drevja in sestoja se presojajo s stališča starosti oz. razmerja do starosti, zlasti vsi razvojni (rastni) pojavi. V bistvu je tudi pravilno, ker sta drevo kakor sestoj živa organizma, kar bi brez faktorja časa (starosti) ne bila. Zato moramo postaviti statične račune na tekoči trak časa, če hočemo z našimi izraznimi sredstvi matematike pravilno zajeti progresivni razvoj drevesa ali sestoja.

Dokler ugotavljamo pri drevju obstoječo lesno gmoto (maso) iz faktorjev debeline (temeljnice) in višine, je to statičen račun in nas starost ne zanima, ker v enačbi tridimenzionalne (mrtve) gmote, faktor čas nima nič opravka. Če preidemo od